

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 488. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm26364.pdf (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Nu skulde da *Hannibal*, efter sexten Aars Ophold i Italien, gjæste Afrika, der vel var hans Fædrene-Land, men ham dog nu mere fremmed end *Scipio*, og, skal vi troe *Livius*, da blev han frysende vreed, og skiældte stygt paa Raadet i *Karthago*, der nu, efter lang Glemsel, kun huskede paa ham for at føre ham i Ulykke; men det er formodentlig kun *Romerens* egne Betænkninger, som dog ei engang veed, enten der til Afskeed stod et stort Slag mellem Borge-Mesteren og Busse-Manden eller ikke. *Livius XXX. 19-20.* Det er i alt Fald, som allerede *Polyb* har anmærket, kun et Romersk Æventyr, Alt hvad *Fabius* Maler, og Resten efter ham, fortalde om Fiendskabet i Karthagos Raad mod *Hannibal* og hans Italienske Tog **Polyb III. 8-9.*, ligesom da *Ro merne* selv er umistænelige Vidner om, at *Hannibal* fik al den Understøttelse fra *Karthago*, Lykken vilde unde ham, og at hans Broder *Mago* stod endnu til hans Tjeneste i det *Genuesiske*, da de Begge hjemkaldtes. Da *Hannibal* imidlertid, Aaret efter Seiren ved *Cannæ*, ei engang ved at gaae løs paa den blottede *Hoved-Stad*, kunde bringe Borge-Mesterne til at ophæve Beleiringen for *Capua* **Polyb (Brudstykker) IX. 3-9.*, havde han rimeligviis forlænge siden opgivet Haabet om varige Erobringer i *Italien*, og vilde kun see, om han ved den dog immer besværlige *Puniske Indkvartering* kunde bringe *Romerne* til at finde sig i Billighed. I det Mindste havde han, siden *Hasdrubals* Fald, gaaet blot forsvarsviis tilværks og i de sidste to Aar trukket sig tilbage i Øster-Krogen af *Kalabrien* ved *Krotone (Cotrone)* og det *Laciniske* Forbjerg (*Cap Co489lonne*), hvor *Livius* siger, han iblandt Andet fordrev Tiden med at reise et Alter i den *Laciniske Junos* Tempel, med en lang *Græsk* og *Punisk* Indskrift om alle sine Helte-Giæringer, som maa være den, *Polyb* ensteds beraaber sig paa **Polyb III. 33. Livius XXVIII. 46.* Han skrev altsaa paa sit Testamente, da *Scipio* forlangde *Afrika* til sin Provinds, saa det er ganske rimeligt, det giøds lidt i ham, da han seilede hjem, og Man under *Afrika* fortalte ham, at en "forfalden *Grav-Høj*" var det Sø-Mærke, Man styrede efter **Livius XXX. 25.*, og vist er det, at han havde faaet sin Fornøielse af Krig med "*Romerne*," siden han forlangde en Samtale med *Scipio*, for, om mueligt, at undgaae et Slag. Man seer let, at en nøiagtig Beretning om denne Samtale vilde være mere værd end Beskrivelsen af mange Slag; men da en Saadan ei er faldet i vor Lodd, maae vi dog være glade ved, at have de Taler, *Grækeren* lagde Feldt-Herrerne i Munden, da det aabenbar er dem, *Latineren* igjen har udpyntet saa smagløst, at Man maatte fristes til at ansee det Hele for hans eget Arbeide. Ildde, lader *Polyb* da *Hannibal* sige, at vi ikke paa begge Sider har fulgt Naturens Vink og ladet os nøie, den Ene med *Italien* og den Anden med *Lybien*; men da vi nu, forblindede, har kæmpet saalænge om *Sicilien* og *Spanien*, til vi satte vort eget Fædrene-Land paa Spil, saa lad os dog nu, om mueligt, forsone Guderne, lade Nidet fare og ei mere friste den ustadige Lykke, der leger med os som med Børn! Du, *Publius*, som hidtil var hendes Skiøde-Barn, har vel ondt ved at troe mig, men speil dig dog engang i mit Exempel og betænk, at *han*, der nu indlægger et godt Ord hos dig til sit Fædrene-Lands Redning, er den samme *Hannibal*, som, efter Slaget ved *Cannæ*, spillede Mester i Italien, slog Leir kun fyrretive Stadier fra *Rom* 4900g beraadte sig paa, hvad han vilde gjøre med eders By-Mark! Vær nu derfor ikke overmodig, men tænk *menneskelig*, saa du foretrækker "det største Gode og det mindste Onde;" thi hvilket fornuftigt Menneske vil hovedkulds styrte sig i en saadan Fare, som her truer, da hverken du eller dit Fædrene-Land kan vinde synderligt ved at seire, men kan ved et Nederlag tabe hele Herligheden. Jeg tilbyder eder nemlig, med eet Ord, Alt hvad vi hidtil har kæmpet om: *Sicilien*, *Sardinien*, *Spanien* og alle Øerne mellem Italien og Afrika, med den Overbeviisning, at derved sørges bedst for *Roms* Ære og for *Karthagos* Sikkerhed i Tidens Længde!